СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LIX. Ч. 133. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК. СУБОТА, 9-го ЧЕРВНЯ 1951. No. 133. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JUNE 9, 1951. VOL. LIX.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ТРУМАН ВВАЖАЄ ВІЙНУ ЗА ЗНИЖКУ ЦІН КОРИСНОЮ

Вашингтон, 7 червня. — Війна за знижку цін у департаментових крамницях, яка почалася в Ню Йорку, найшла свій відгомін на пресовій конференції президента. Труман заявив, що війна за ціни в деяких містах це знак, що його програма проти інфляції починає давати добрі наслідки. „Без цієї програми слабі покупки, спекуляція й надмірне накопичування товарів були б ішли далі" — відповів президент на запит одного кореспондента, що він думає про війну між великими крамницями в Ню Йорку.

Президент думає, що заведена урядом контроля цін спинила дальшу підвишку цін, одначе остеріг, що це тільки передишка перед тим, заки зростаючі видатки на оборону причиняться до дальшого змагання до інфляції. Ці видатки передбачені на тридцять біліонів на наступний рік.

Заява і осторога президента була передвісником домагань нових законів, нарис яких він приготовив на конференцію конґресових провідників у п'ятницю. Вони мають поширити і затіснити контролю над дальшими предметами продукції й торгівлі.

Збільшення Поштових Оплат Включає й Газети

Вашинґтон. — Палата репзентантів ухвалила закон про підвищення поштових оплат на різні роди посилок, що це дасть федеральному скарбові річний прихід висотою 148,400,000 долярів. В останній хвилині комісія усунула з законопроєкту постанову, щоб водночас збільшити платню поштовим службовцям. Між ухваленими постановами є збільшення оплати посилок першої кляси, а саме ціна поштових карток буде підвищена з одного на два центи. Оплата за листи залишається та сама, отже три центи. Зате оплата посилок другої кляси буде значно підвищена, напр. плата за висилку газет буде підвищена на 60 відсотків, одначе це буде зроблене поступово, по 20 відсотків річно впродовж трьох років. Це підвищення коштуватиме видавцям газет двадцять п'ять мільйонів річно. Місцеві газети будуть мати вільну циркуляцію у своїх повітах. Для рілігійних видавництв, як іне розраховані на заробітки, не буде підвишки. Ця постанова обіймає теж наукові, виховні, добродійні, сільсько-господарські, робітничі, ветеранські й братні видання.

ЗРУЙНУВАЛИ АНҐАР ВАРТІСТЮ ЧОТИРИ МІЛЬЙОНИ

Веймавт, у стейті Массачусетс. — Треба було підкласти 525 фунтів динаміту, щоб розбити двері вагою 750,000 фунтів при великім анґарі, побудованім ще за попередньої війни коштом $4,000,000. Будинок був довжиною 1,096 футів, шириною 226. Його треба було зірвати, щоб зробити вискочню для літаків.

НЕДОСТАЧА ЛІКІВ НАСЛІДКОМ НЕДОСТАЧІ М'ЯСА

Шікаґо. — Нагальне зменшення постачання худоби на заріз загрожує і продукції важливих ліків, які добувають з м'яса. До цих ліків належать загальновідомий тепер АКТГ, який походить із залозів свиней, далі інсуліна, пепсина. Різниці постачали сировину також для таких торговельних продуктів, як шкіра, желятина й струни для скрипок. Якщо б теперішній застій у продукції волового м'яса потривав довший час, то може прийти до незаконного різання худоби потайки, одначе це не зменшить недостачі ліків та торговельних предмедів, які розходяться по цілому світі.

СЕНЗАЦІЙНЕ ЗНИКНЕННЯ ДВОХ БРИТАНСЬКИХ ДИПЛОМАТІВ

Допускається можливість їх переходу до Совєтів з державними таємницями.

Лондон, 8 червня. Британське міністерство закордонних справ вчора повідомило, що двох його головних урядників, керівник американського відділу Доналд Дюарт МекЛін, і уповноважений далеко-східними справами Гай Франсіс де Монсі Буржес, ще в дні 25го травня залишили без дозволу свої уряди та виїхали з дому. Їх родини мали від них вістки з Парижа. Оба вони були свого часу високими урядниками британської амбасади у Вашинґтоні та знали і мали багато державних таємниць, зокрема щодо американсько - британських взаємин. Існує підозріння, що вони оба могли перейти на совєтський бік. Військова і цивільна розвідка робить інтензивні пошукування за ними, що концентруються головно в Парижі. Державний секретар Дін Ачесон заявив у Вашинґтоні, що це була б „серйозна справа", якщо б виявилося, що оба дипломати мали „совєтські симпатії". Таємничість справи комплікується фактом, що родини дипломатів одержали від них телеграми з Парижа впродовж останніх 24 годин. Скотленд Ярд, при співпраці французької поліції, намагається встановити, чи ці телеграми справді походили від пропавших. Міністерство закордонних справ заявило, що „немає причин вірити", що ці два дипломати взяли зі собою таємні державні документи, але додало, що оба мали дипломатичні пашпорти. В дипломатичних колах вважають, що коли б ці високі урядники британського міністерства закордонних справ направду перейшли до Совєтів, це поважно відбилося б на американсько-британських стосунках в совєтських справах, що вже були підірвані шпигунською аферою д-ра Клявса Фукса. В справі їх розшуку заалярмовані всі британські дипломатичні місії в Европі, включно з Москвою. Оба дипломати, хоча ще відносно молоді, мали за собою довшу дипломатичну карієру та походять з визначних родин.

ЗАПОВІДАЮТЬ МОЖЛИВІСТЬ АМЕРИКАНСЬКО-ЕСПАНСЬКОГО ДОГОВОРУ

Мадрид, 8 червня. В добре поінформованих еспанських колах висловлюється переконання, що Еспанії пощастить вже в короткому часі прийти до порозуміння зі Злученими Державами Америки і заключити з ними окремий військовий договір, якщо продовжувалися б трудноші щодо прийняття Еспанії до Атлантійського пакту. Переконання базується на поголосках, що Еспанія готова відступити Злученим Державам морські бази в Північній Африці, в заміну за американську допомогу в розбудові еспанських збройних сил. При цьому виявляється, що Еспанія сама багато більше заінтересована в безпосередньому договорі з Америкою, ніж в приступленні до організації колективної безпеки, з її важким і повільним апаратом. В додатку, Еспанія не дуже вірить в ефективність спільної оборони з Францією і частинно Британією, вважаючи їх за просяклих „лівними впливами". Еспанські надії на договір з Америкою сильно збільшилися після виявленого призначенням американського амбасадора в Мадриді поліпшення американсько-еспанських відносин взагалі.

КРИЗА В ІРАНІ МОЖЕ ЗАВДАТИ ТУРБОТ, ГОВОРЯТЬ НА СЛІДСТВІ

Вашинґтон. — Секретар стейту Дін Ачесон сказав на допитах сенатських комісій, що „трудноші в Ірані дуже гострі і дуже поважні іна ділі можуть призвести до великих турбот". Одначе, на його думку, Іран ен схиляється до совєтської орбіти. — Ці інформації подав Ачесон у відповідь на запит сен. Борка Б. Гікенлупена, чи Росія їїв останніх днях не запропонувала Іракові двадцятирічного договору неагресії в заміну за нафтові права". — „Я про це нічого не знаю" — була відповідь Ачесона. — „То чи ви знаєте, чи Росія не зробила подібних пропозицій музулманським країнам у тій околиці, таким, як Іран або Туреччина?" — був дальший запит. На це відповів Ачесон: „Недавно Совєтський Союз дуже активно робив пропозиції Іранові, одначе Іран усі відкинув".

„ЧОРНІ СПИСКИ" ПОСИЛОК ДО ЧЕРВОНИХ КРАЇН

Вашингтон, 7 червня. — Уряд склав списки, що виглядають наче велетенський каталог торговельних підприємств, на вироби ,які Конґрес хоче виключити з постачання до Росії та її сателітів. Заборона висилки таких предметів мала б обов'язувати теж і аліянтські країни. Коли б держава, заприязнена з Америкою, зважилася висилати після 18 червня товари ,поставлені на „чорних списках", тоді Злучені Держави можуть позбавити таку країну своєї допомоги. Ці списки складені н підставі поправки до закону про підшукання фондів на видатки. Закон передбачує стримання допомоги для країн, які постачають предмети, крисні дл якраїн совєтського блоку. Одначе виринає поважний усмнів, ,чи цей закон буде виконаний. Високі урядовці твердять, що суворе застосування цього закону підірве цілу програму закордонної політики ЗДА і пошкодить апаратові, який наладнується дл ястворення спільного військового фронту проти комунізму. Президент Труман хоче відкласти виконання цього закону на неозначений час, кажучи, що він має великі недостачі. Сотні тисяч різних предметів поміщено в списках заборонених товарів, отже не легко довідатися чи даний предмет помічний для ворога, чи ні.

● Болгарський комуністичний уряд наказав югославському військовому аташе в Софії виїхати з країни до 24 години, проголошуючи його „небажаною особою" за його „диверсійну активність."

НІМЦІ КРИТИКУЮТЬ ПОВІШЕННЯ НАЦІСТІВ

Бонн, Німеччина, 8 червня. Виконання вироків смерти на засуджених за воєнні злочини сімох націстів, яких повішено вчора вранці в Ляндсберґу, зустрілось з гострою критикою німецького загалу, який вважає, що цей акт може пошкодити американсько-німецьким стосункам. В урядових колах, включно з канцлером Аденауером, здержуються від виразних коментарів на цю тему, не бажаючи зражувати собі ані німецької опінії, ані американських окупаційних властей. Натомість публична опінія в більшості вважає, що „закінчення справи Ляндберґу не було задовільне", а деякі навіть думають, що сталася „несправедливість", не дивлячись, що повішені мали на своїм сумлінню сотки тисяч невинних жертв. Це виявляється головно в пресі, тоді як речником маси в тій справі був правдоподібно один німецький поліцай, заявляючи, що „скінчилася справа, а з нею і турботи про неї".

ЗУАДК ПРИГАДУЄ ОБОВ'ЯЗОК ЗГОЛОШЕНЬ ДЛЯ НОВИХ ІМІҐРАНТІВ

Филаделфія, 8. червня. — З канцелярії Злученого Українсько Американського Допомогового Комітету пригадують усім новим іміґрантам законний обов'язок піврічного зголошення до ДП Комісії у Вашингтоні. Згідно зі законом, — кожний новий іміґрант має — впродовж найближчих двох років після свого приїзду переслати письменне зголошення до ДП Комісії впродовж останніх 15 днів кожного червня і грудня. Зголошення треба посилати на окремих формулярах, які комісія сама пересилає на кожну відому їй адресу нового іміґранта, що має зголошуватись. Хто такого формуляра не одержить, він може його дістати в кожному уряді Іміґраційної Служби, або в ЗУАДКомітеті. Кожний з нових іміґрантів, який ще досі не зголосився обов'язкових чотири рази, повинен у власному інтересі припильнувати того обов'язку.

ЗА ПРОВІРКУ „КИТАЙСЬКОЇ ЛАББІ" СЕРЕД ВПЛИВОВИХ КОЛ

Вашинґтон. — Підчас свідчення секретаря стейту Діна Ачесона перед сенатськими комісіями в справі американської політики на Далекому Сході, сен. Брайен МекМагон, демократ, зажадав слідства над чутками, що федеральних фондів вживається на підтримку у самій Америці аґітації в користь китайських націоналістів. Сен. МекМагон заявив у комісіях, що „шахраї" з-поміж китайських націоналістів полюють на американців, щоб найти між ними прихильників для своєї справи. Якщо якась частина фондів, яку ухвалив Конґрес на допомогу китайським націоналістам, повернулася назад до ААмерики для створення натиску „лаббі" на уряд і на Конґрес, то існування такої „ватаги шахраїв" треба подати до відома американських податковців. Секретар стейту Дін Ачесон заявив охоту передати такій слідчій комісії відповідні дані про існування „лаббі".

ЗАКОН ПРО ДВОРІЧНУ ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ УХВАЛЕНИЙ

Вашинґтон. — Палата репрезентантів 339 голосами проти 41 докінчила законодавство для запровадження постійної військової служби і для встановлення підстав під загальний військовий вишкіл. Це в засаді той самий законопроєкт, який ухвалив сенат після конференції обох конґресових палат, тому билл іде вже до підпису президента. Він знижує до 18½ років призовний вік молоді і встановляє два роки служби для збройних ділянок, замість дотеперішніх двадцять один місяців. Закон про обов'язкову службу продовжили до 1. липня 1955 р. і він передбачає побір молоді до війська перед закінченням дев'ятнадцяти років тільки тоді, коли вже будуть вичерпані давніші річники, віком 19-25 років життя. Теперрішній поборовий закон вигасає 9 липня 1951 р.

Новий закон вимагає реєстрації всіх юнаків у віці 18-26 років, щоб покликати їх до загального військового вишколу, коли такий закон буде випрацюваний у подробицях. Для складення точних постанов про загальний вишкіл має бути призначена Краєва Комісія Вправ Безпеки, складена з п'яти осіб.

В АМЕРИЦІ

● **Як голова Ради Контролі** Підривних Діянь зрікся свого становища Сет. В. Ричардсон, подаючи за причину недостачу здоров'я. Він називає себе „вічним сварливим республіканцем."

● **Виїхав на вакації** совєтський амбасадор Алексáндер Панюшкін на один місяць. Він заявив, що повернеться назад до Вашинґтону.

● **Назвав секретаря стейту** Діна Ачесона „призначим брехуном" республіканський конґресмен Пол. В Шейфер з Мишиґен. Він закинув Ачесонові неправду, коли той обороняв уряд ЗДА під час свідчень в сенатських комісіях.

● **Приміщення для бюра** ген. Мек Артура відступила кватира Першого Військового Дистрикту в Ню Йорку під ч. 90 Чорч Стріт. Як генерал з п'яти зірками він має право на своє бюро.

● **Овен Латімор не мав впливу** на закордонну американську політику, заявив Ачесон на переслуханні в сенаті. Проф. Латімор це головна особа, якою побивають республіканці Ачевона, коли закидають йому прокомуністичну політику і перетримування комуністичних поплентачів у департаменті стейту.

ВОРОЖИЙ БАСТІОН ПІД ГРАДОМ АЛІЯНТСЬКИХ БОМБ

Токіо, 8. червня. — Легкі і середні бомбардувальники американської далеко-східної авіяції засипали вчора градом бомб ворожой оборонний трикутник в центральній Кореї, завдаючи ворогові наюбільших втрат і зрушуючи в основах його оборону. Атаку, яку аліянтська головна квартира називає „найтяжчою того роду, виконаною досі", переведено у вечірніх годинах, при рівночасному наступі сухопутніх військ зі заходу і з центру, зломлюючи запеклий спротив ворога, піддержуваний артилерією та місцевими протинаступами. — Суперфортеці Б-29 і легкі бомбардувальники Б-26 виконали нищівну атаку на трикутник Чорвон—Пйонґґанґ—Кумгва, в якому червоні китайці і північні корейці розбудували могутню базу, — концентруючи там маси військ і постачання для здержання аліянтського походу на північ від паралелі та для евентуального сового наступу на південь. Повних наслідків бомбардування ще не встановлено, але їх можна передбачувати, знаючи, що на ворожі лінії в тому районі скинено згідно з повідомленням головної квартири 9,000 „бомбових фраґментів", що означало б понад 600 бомб, якщо всі були б величини до 500 фунтів. Рівночасно аліянтська піхота і панцерні частини, поступаючи вперед в напрямку на дві важливі ворожі бази, Чорвон і Кумгва, здобули важливі стратегічні височини, що дають їм догідну базу до дальшого наступу на властивий „залізний трикутник" ворога. Зломлюючи ворожий спротив та поборюючи теренові трудноші, включно з болотом, аліянти здобули важливу височину на південь від Чорвон, тоді як інші відділи здобули гору Кванґдок, 12 миль на південь від Кумгва. В загальному, бої на цілому фронті, після швидкого ворожого походу і ще швидшого відступу під час весняного наступу, тепер здебільша прибирають характер позиційної війни, зі зростаючою запеклістю з обох боків. Під час чоранцніх боїв аліянти на цілому фронті здобули пересічно одну милю терену. Вміжчасі ствержено, що ворог поспішно стягає нові великі сили з Манджурії, скеровуючи їх в центр боїв в оборонному „залізному трикутникові."

Британія Тримає Відкриті Двері для Червоних Китайців

Лондон, 8. червня. — Герберт Моррісон, британський секретар закордонних справ, заявив вчора, що не зважаючи на весь дотеперішній афронт комуно-китайських властей до британських дипломатичних представників, Британія все ще готова встановити з червоним Китаєм повні дипломатичні стосунки, додаючи, що досі були під цим оглядом труднощі „з другого боку". Відповідаючи на запити в парляменті, Моррісон твердив, що Британія все ще думає, що червоний Китай повинен бути прийнятий до Об'єднаних Націй. В тому самому часі міністер оборони, відповідаючи на запит про положення в Кореї, твердив, що „не зважаючи на ніщо, ми мусимо розгромити аґресивні сили в Кореї."

ЮГОСЛАВСЬКА КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ „ДЕМОКРАТИЗУЄТЬСЯ"

Беоґрад, 8. червня. — Югославські комуністичні лідери почали робити перші несміливі заходи для „демократизації" партії „диктатури пролетаріяту", встановляючи, щоби в майбутньому не вирішувати „партійної лінії" самим тільки Центральним Комітетом без попереднього порозуміння з „масами". Справу вирішено минулої неділі на закінчення річної сесії Центрального Комітету партії.

ТРУДНОЩІ В ПІДГОТОВЦІ ЯПОНСЬКОГО ДОГОВОРУ

Лондон, 8. червня. — З поінформованих джерел тут заявляється, що в розмовах між американським представником Фостером Долесом і британським міністром закордонних справ Моррісоном виникли серіозні трудноші в справі підготовки мирового договору з Японією. Трудноші полягають в розбіжності думок головно щодо процедури і форми переговорів в справі договору.

КОНЦЕНТРАЦІЯ СОВЄТСЬКИХ ВІЙСЬК НА ІРАНСЬКОМУ КОРДОНІ

Тегеран, Іран, 8. червня. — В столиці Ірану, в пресі і в розмовах, вперто повторюється вістки про масову концентрацію совєтських військ на іранському кордоні. З офіціяльного боку цих вісток не заперечується, але вважається їх сильно перебільшеними. Американський амбасадор зі свого боку заявив, що в останніх днях справді була „деяка активність совєтських військ" в прикордонній з Іраном зоні, але він вважає цю активність за „чисто оборонну". Все це амбасадор оцінює як „частину війни нервів." Вміжчасі один з трьох тимчасових директорів новоствореної націоналізованої Іранської Нафтової Компанії, відмовився співпрацюти з двома іншими, які вже виїхали в терен, заявляючи, що він може виконувати функції екзекутивного директора сам. Ліквідаційна комісія відкинула його домагання, як незгідні з націоналізаційним законом.

СИРІЯ ВІДКИДАЄ ДОПОМОГУ З „ЧЕТВЕРТОГО ПУНКТУ"

Бейрут, Ливан, 8. червня. — Премієр Сирії, Халед ель Азам, заявив вчора на пресовій конференції, що його країна не прийме американської допомоги в рямках т. зв. „четвертого пункту" президента Трумана, що передбачує відповідну суму і технічну допомогу в розвитку відсталих країн, хоча вона не відкидає американської допомоги як такої та очікує дальших інформацій з Вашинґтону. Допомогу з „четвертого пункту" Сирія відкидає на тій підставі, що майже половина фондів, призначених для Орієнту, мала б піти на допомогу для Ізраїля, а друга половина для всіх арабських країн. Сирія вважає таке становище дискримінаційним і обидним, і тому волить такої допомоги взагалі не приймати та сподіється, що за її прикладом підуть теж інші арабські країни.

В СВІТІ

● **Виплював ворожу кулю з горла** американський вояк в Кореї, Юджін Лукас, як та пробила вікно в авті, яким він їхав, відбилася від металю, вибила йому два зуби і як „добиралася" до горла, вояк потряс головою і виплював її.

● **Чехи підміновують і висаджують** в повітря церкви, школи, дерева і навіть цілі місцевості на своєму кордоні з Баварією, створюючи в той спосіб „нічию зону", щоб унеможливити нелегальний перехід втікачів на Захід.

● **Голандія і Арґентина** закінчують переговори в справі співпраці при дослідах атомової енерґії; в найближчих днях мав би бути підписаний відповідний договір.

ПОХОРОНИ КАРДИНАЛА. У Филаделфії в катедрі св. Петра і Павла відбулися величаві похорони кардинала Денніса Догерті. В похоронному обряді взяли участь понад 1,000 священиків, на чолі зі своєю гієрархією. На фото в першому ряді (зліва): китайських кардинал Томас Тіси, кардинал Спелман з Ню Йорку, кардинал Стрич з Шікаґо і кардинал Муні з Дітройту.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$2.75	Three months	$2.75

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

РІЧНИЦЯ ВИСАДКИ В НОРМАНДІЇ

Дня 6. червня минуло 7 років, як почалася висадка американських збройних сил в Европі. Це був початок рішального бою з нацистівським варварством. Генерал Двайт Д. Айзенгавер, тепер головний командант аліянтських збройних сил в Европі, прибув особисто на цьогорічні річниці до малого французького містечка в Нормандії, де 1944 р. висадились на беріг перші американські війська, щоб відзначити цю важливу подію. Можливо, що він прибув головно на те, щоб заявити комуністичним провідникам, що коли вони не залишать агресії, то цілий вільний світ стане проти них, як свого часу проти Гітлера, і розгромить їх так ґрунтовно, як це сталося з нацизмом. Його заява не була обрахована на те, щоб лаяти Кремль і комуністів, бо такі промови їх не лякають, але правдоподібно була скерована до того, щоб підняти дух французького народу, запевняючи йому оборону „святої французької землі", коли б вона знову падала жертвою нової агресії, тим разом — кремлівської.

Ген. Айзенгавер згадав ще й за мирні цілі демократії. Комуністичний світ, казав він, говорить про мир: „Але як можемо вірити свободолюбним словам таких, які не дозволяють свободу у себе дома, які обіцяють добродійства робітникам, а одночасно заганяють мільйони їх до каторжної праці, які ніби симпатизують селянським проблемам, а на ділі глузують собі з них, грабують в селян їх землю та продукт їхньої праці. Як можна повірити тим, що говорячи про мир, підтримують агресію на Орієнті та озброюють Східню Німеччину через небезпеку, яку годі збагнути". Ці слова також мали вказати французькому робітникові та селянинові, що їх чекало б, коли б так Франція опинилась у руках комуністів. Коли зважити, що за кілька днів відбудуться у Франції вибори, тоді зрозуміємо властиву вагу тих слів. А якими були б і французькі комуністи на випадок війни з Москвою, то видно найкраще зі слів італійського комуністичного провідника Толіяті, який, промовляючи того самого дня у Турині, заявив, що на випадок війни з СССР „італійські комуністи не тільки самі не будуть воювати, але й іншим на це не дозволять."

В самих Злучених Державах згадка про висадку в Нормандії з-перед семи років дала декому нагоду до нової аналізи совєтсько-американських відносин, а з окрема тих промахів в минулому, які створили зі Сталіна куди більшу загрозу для Америки, ніж міг нею стати Гітлер. Стверджуємо ще раз, що сталінські грабунки в Европі та Азії були висліди цілковитого нерозуміння властивих цілей Кремля демократіями, наївна віра демократій в те, що повоєнна Росія здемократизується та що з нею буде можна мирно жити. А так ідеальні відносини заповідали навіть і ті, що займали тоді високі становища і були урядовими дорадниками та експертами, та до яких належали і люди типу Алджера Гисса... Також такі договори, як Ялтинські, не були б мали місця, якби не страх, що прийдеться довго американську кров проливати. Страх був навіть безпідставний, бо Японія вже була в агонії. „Заощаджена" таким робом американська кров ллється сьогодні в Кореї якраз з причини цього страху, який віддав Москві Манджурію та всадовив її міцно на Далекому Сході.

День 6. червня 1944 року нагадує нам велике геройство і великий воєнний осяг: знищення нацистівського варварства і ліквідацію німецького імперіялізму, що був загрозою світового миру. На жаль, цей день був теж початком великої невдачі на дипломатичному полі, бо перемога демократій над Гітлером допомогла Сталінові створити ще більшу загрозу людській свободі й культурі.

АТОМОВІ ПЕРЕГОНИ

Відповідальні державні мужі і керівники міжнародної політики, як і загальна публічна опінія в світі сьогодні, виходило б, схильні більше до переконання, що теперішнього східно-західного політичного конфлікту в світі не пощастить полагодити мирно та що війна є неминуча, не зважаючи на противні запевнення деяких політиків. Злучені Держави, на підставі дотеперішнього досвіду, студій та інформацій теж мали прийти до переконання, що в цьому питанні вже не має „чи", тільки „коли". На ці твердження можна б навести багато переконливих доказів.

Ясно, що в таких обставинах обидва табори роблять максимальні зусилля в підготові до майбутнього зудару. Ці зусилля охоплюють сьогодні вже всі ділянки суспільного життя, від належної психологічної підготовки населення і світової опінії почнаючи, а на практичному збройні кінчаючи. В цьому останньому випадку розвиток і продукція атомової зброї займають перше місце, хоча про це зі зрозумілих причин чи не найменше говориться. Деякі інтересні міркування висловив на цю тему відомий публіцист Генсон В. Болдвин в останньому виданні Ню Йорк Таймсу, називаючи цей 1951-ший рік роком „атомових перегонів".

Він твердить, що навіть на підставі дуже скупих інформацій можна прийти до висновку, що Злучені Держави в цих перегонах далеко випередили свого совєтського партнера, здобувши в цьому році найбільші успіхи за всі дотеперішні роки. Доказом цього може послужити факт, що вже в цьому році Америка перевела вісім нових практичних дослідів з експльозією атомової зброї, чотири на дослідних полях в Неваді і чотири на Пацифіку. Дальші досліди мали б бути в підготові. Цілком зрозуміло, що в усіх тих випадках випробовувано нову атомову зброю, і в усіх випадках успішно. Можна тільки здогадуватись, що досліди в Неваді відносились до „малої" атомової зброї, правдоподібно малих „тактичних бомб", легших до перевозу та використання тактично навіть на фронті або в його безпосередньому запіллі проти концентрації ворожих військ та їх споруд. Говориться про атомові ракети, гарматні стрільна і т. п. Натомість досліди на Пацифіку були пробою великих бомб, правдоподібно 5 до 6 разів більших, ніж вони були відомі досі.

Рівночасно з цим Америка продовжує інтенсивні досліди в ділянці водневої „супер-бомби", для якої атомова бомба правила б тільки за „запальник". Прогрес в тій ділянці окутаний найбільшою таємницею, але вже з натяків можна б думати, що він не далекий від свого успішного завершення, якщо вже не завершений.

Повною таємницею залишається теж кількість атомових бомб в американських складах. Болдвин вважає, що вона вже могла дійти до чотиро-цифрового числа. Це, разом з можливістю ці бомби перевезти і скинути в кожне місце і в кожну закутину Совєтського Союзу, вистачило б на те, щоб впродовж найкоротшого часу дощенту розбити ворога та його воєнну машину.

Як виглядає атомова справа в Совєтському Союзі? Звичайно, справу атомової зброї держиться в Совєтах в далеко строгіший таємниці ніж в Америці, але до відповідних припущень все ж таки можна прийти на підставі здобутих інформацій та логічних висновків і спостережень чи студій. В усякому разі можна вважати за певне, що в Совєтському Союзі була досі тільки одна атомова експльозія, про яку повідомив президент Труман два роки тому. Сила тої експльозії невідома, але в найбільш песимістичних для Заходу припущеннях допускається, що Совєти могли б з часом випродукувати бомбу, яка рівнялася б приблизно 50,000 тонам розривного матеріялу ТНТ, отже була б два і пів рази більша від тої американської бомби, яку скинено на Гірошиму. Відносно кількости атомових бомб на совєтському складі, припускається можливість 25 до 50 бомб, або щонайменше можливість таку кількість випродукувати. Значить, в цьогорічних перегонах большевики залишились ще дальше позаду, як були минулого року. Властиво це американську перевагу в атомовій зброї вважається за одну з головних причин, чому Кремль ще досі не поважився вирушити на підбій світу і зачати нову світову війну. З другого боку це доказує абсолютну вищість і виключно оборонні цілі Злучених Держав, якщо вони, маючи таку абсолютну перевагу, роблять такі максимальні зусилля для вдержання миру.

П. В.

Симон Петлюра і жидівське питання в Росії

Большевицька пропаґанда в дні трагічної смерти Симона Петлюри поширювала брехливий ганебний наклеп на криштально чисту постать Великого Сина Української Нації. Московсько-большевицький убивця, виконавши свій злочин, намагався сховатися в тінь. Терористичний акт мав подвійну мету: не тільки фізично знищити небезпечного для большевизму С. Петлюру, а ще й до того морально знищити його, скомпромітувати в очах західньоевропейського світу і керівника Українських Визвольних Змагань і сам Український Визвольний Рух. Добре вишколений, кат у своїх зізнаннях намагався відвести суддів від дійсної причини вбивства, замовчуючи і приховуючи дійсні, справжні причини політичного характеру і натомість висуваючи під диктовку большевиків брехливу, наклепницьку мотивацію свого злочину.

Минуло 25 років з часу цієї страшної для українського народу події. За цей час історія сказала своє слово. Всім тепер відомі дійсні причини убивства С. В. Петлюри. Большевицька Москва напередодні свого генерального наступу на український народ перший свій постріл спрямувала в Головного Отамана військ Української Народної Республіки. Проте є ще й тепер вороже настроєні до української національної справи люди, що повторюють большевицькі наклепи на Петлюру.

С. Петлюра ще в роки першої російської революції 1905 року виявив себе великим захисником прав поневоленого царатом жидівського народу. Про це багато свідчень і доказів. До них належить і мало відома широкому читачеві передмова С. Петлюри до українського перекладу дуже популярної в свій час п'єси Є. Чірікова „Євреї" (в перекладі Леоніда Пахаревського. Київ. 1907 р. XVIII і 90 стор.). Один примірник цієї книжки зберігається в Публічній Бібліотеці міста Ню Йорку. В цій передмові С. Петлюра цілком ясно і виразно виявив своє велике співчуття і прихильність до жидівського народу. Вітаючи появу українського перекладу „Євреїв" Чірікова, С. Петлюра у своїй вступній статті пише: „Нам хотілося б і дуже, щоб цей твір, навіяний глибокою прихильністю автора до віковічного мученика-народа, став не тільки за лектуру для громадянства українського. Тричі треба побажати, щоб ця п'єса трохи скрасила отой убогий і здебільшого застарілий вже репертуар..."

Належачи до групи найпоступовіших політичних діячів України, С. Петлюра був невтомним борцем не тільки за інтереси української нації, він був палким оборонцем всіх поневолених царатом народів і зокрема оборонцем також і жидівського народу. Справі оборони жидівського народу був присвячений і переклад п'єси Чірікова. Ця п'єса в ті часи відограла велику ролю в боротьбі проти російського чорносотенного антисемітизму і зокрема проти жидівських погромів. Українське видання „Євреїв" Чірікова мало певну політичну мету: викликати серед широких мас українського народу співчуття до жидівського народу і ненависть до царської чорної сотні, яка організовувала жидівські погроми. Цю мету зазначає і С. Петлюра в своїй вступній статті: „Страждання Нахмана з „Євреїв" Чірікова викличуть глибокі співчуття у кожного, хто й не належить да цієї нації, якій судилось нести тяжкий хрест утисків і насильств."

Ідейний зміст твору, його значення в політичній боротьбі проти царату і особливо велике значення цього твору для справи оборони жидівського народу від кривавих царських погромів — ось що було найголовнішим в „Євреях" Чірікова. Це й зумовило видання цього твору українською мовою і поширення цього твору серед широких мас української людности. Про цю перевагу ідейного змісту над мистецькою формою пише і С. Петлюра. Він зазначає, що цій п'єсі можна закинути „багато дечого з артистичного боку", проте „більше значення має те, що ця п'єса зачіпає проблему, яку досі зовсім не чіпала українська драматургії, між тим, як вона давала себе відчувати у нас на кожному кроці і притягувала до себе увагу широких гуртів нашого громадянства. Більше значення має те, що ця п'єса збуджує в серцях глядачів глибоку любов до пригнобленої нації, викликає до страждальців щире спочуття, а до того ладу, в якому можливі жахливі знущання над невинними жертвами, — запалює гнів і ненависть".

Наведені цитати і сам факт вміщення передмови до українського перекладу п'єси Є. Чірікова „Євреї" красномовно свідчить, що в особі С. В. Петлюри жидівський народ мав не тільки щирого приятеля і прихильника свого, а ще й активного оборонця від кривд, поневолення і знущань з боку російського царського уряду.

Никон Немирон

Зміна кордонів України і Польщі

Часописні вістки („Свобода" з 24 і 26 травня ц. р., ч.ч. 120 і 122) про новий договір між урядами СССР і Польщі в справі зміни кордонів УСРР і Польщі пригадують не тільки нам але й світові про обкроювання української національної території на користь сусідніх народів. Навіть кореспондент Асошієйтед Прес у Варшаві зазначив, що ця зміна відбувається коштом українських земель; Москва відступає Польщі 260 квадратових миль в дрогобицькій области УСРР, Польща в заміну — стільки теж Холмщини (що з неї виселено українців у 1945 р., і що входить тепер у склад польського люблинського воєвідства), через яку переходить залізнична лінія Львів-Ковель. Як відомо, залізниче сполучення Львів-Ковель було: Львів - Сапіжанка - Сокаль-Володимир Волинський-Ковель. Ця лінія тільки дотикала кордонів УСРР на Солокії і Бузі. Друга залізнична лінія, окружна, була: Львів-Рава Руська-Рейовець біля Холма-Ковель. Отже невідомо, чи кордони УСРР на тому відтинку мають бути тільки пересунені з Солокії і Бугу на Гучву (під Грубешів), чи на Вепр і поза Холм.

Знову ж на півдні, не відомо, чи в дрогобицькій області відріжеться тільки коридор Польщі коштом УРСР від джерел Сяну до верхнього Дністра і Стривігору чи далі до Вишні, чи — як це підкреслює комуно-польська преса — це здобуток для Польщі коридора між Закарпаттям та наддністрянською низиною, що кінчився б нафтово-промисловим дрогобицьким басейном.

„У випадку відступлення Москвою Польщі українського промислово-нафтового терену, слід би сподіватися, що Москва задумує запропонувати згодом Польщі відступити її шлезький вугільно-промисловий басейн для комуністичної Німеччини. В той спосіб німецький шлезький коридор врізувався б знову поміж Польщу і Чехословаччину, загрожуючи обом державам в майбутньому. Знову ж на сході дрогобицький клин могла б легко зліквідувати вільна українська держава, якщо б остороні від Польщі були її історичні союзники Угорщина й Румунія. Бо в XI ст. (двічі), XIII і врешті в половині XIV ст. польська агресія на західно-український землі мала успіхи завдяки мадярській допомозі, яку в половині XIV ст. скріпило переселення волохів з Семигороду на південно-східні терени галицької держави, де вони заснували молдавську державу.

Ці зміни кордонів ідуть у супроводі насильного виселення української людности з теренів, уступлених Польщі. Це утруднюватиме в майбутньому віднискання цих теренів, але при сприятливі політичній коньюнктурі це українців не зупинить; отже сьогочасна Польща дістала по Одру й Лужицьку Нісу колишній слов'янський терен, давно вже знімечений. Навіть у Ялті не передбачено прилучення земель по Одру й Лужницьку Нісу до Польщі, а рекомпенсатою для неї за відступлення земель на схід від лінії Керзона мала бути територія Східної Прусії на захід і південь від Королевця (Кеніґсберга, тепер сов. Калінінграду). Отже після визначення сучасних польських кордонів на заході в Потсдамі літом 1945 р. могла Москва стати на позиції царського уряду в 1914 р., що одержав від лідера польських народовців Романа Дмовського його зречення від української Галичини по середній Вислок з Лемківщиною поза Попрад, Холмщини й Підляшшя. Але Сталінові йшло про те, щоб перерізати територію Західної України, коли би українського націоналізму і давити цей націоналізм польськими руками шляхом примусового виселення українців з Лемківщини, Надсяння, Холмщини й Підляшшя. У випадку прилучення цих західно-українських окраїнних областей до УРСР літом 1945, — як це заявила в час наближення совєтських військ у 1943-44 рр. „наш" письменник і совєтський міністр закордонних справ Олександер Корнійчук, коли говорив про визволення українців Грубешівщини, Замостянщини і Ярославщини, а комуністичний посол із Закарпаття Петріщак говорив про визволення його батьківщини по Татри, — українські націоналісти не мали потреби зударятися з поляками і могли б з останніми з'єднатися союзом для спільної визвольної боротьби проти СССР. А так послідовник Р. Дмовського Андрій Ґертик у польському тижневику „Вядомосьці" з 11 лютого ц. р. мріє ще про Росію, як польського „союзника й приязного сусіда". На думку Ґертика „навіть і польсько-російські територіяльні спори дадуться... полагодити в згідливій атмосфері: що ж таке для Росії вже не тільки чужі їй зовсім Львів і Вільно, але також Мінськ і Кам'янець Подільський, а навіть Могилів і Житомир перед лицем китайського тиску на Урал (?) і німецьких апетитів, що сягають також до Уралу". Ґертикові пригадаю польський апетит Яна Боржинського в „Нашій Пшишлосьці" з липня-серпня 1939 р. на землі по Урал у союзі з Японією, але вересень 1939 р. приніс Польщі „Урал" у вигляді заслання польських старшин, урядовців і колоністів із Західної України й Західної Білорусі за Урал.

Українці не втратили назавжди своєї території ні тоді коли мусіли залишити чорноморські степи перед кочовиками, ні тоді, коли московський уряд насильно виселив козаків із Правобережжя після Прутського миру Москви з Туреччиною в 1711 р., та після зруйнування й виселення запорожців у 1775 р. Свою споконвічну землю від Дунаю по Кавказ уздовж чорноморського побережжя заселив знову невмирущий український народ, як тільки минуло лихоліття XVIII ст. Заселять українці і втрачені тепер свої землі негайно після свого національно-державного визволення.

М. Приходько, Торонто

З КАМЕРИ СМЕРТНИКІВ

1)

∵

„Ще з царських часів, на бульварі ім. Шевченка (колись — Бібіковський), недалеко від Євбазу, понурим, одноманітним фасадом, майже на пів кварталу, височіла в'язниця з масивними ґратами. Ніби на пострах вічно неспокійних українців побудовано було її на такому людному місці. Продовжувала вона служити й червоній Москві, бо й після „революції" з-за ґрат крадькома визирали виснажені обличчя в'язнів на прохожих, що густо виповнювали бульвар удень і вечорами і також крадькома, з неспокоєм, позирали на мури й вартових, що їх вірно стерегли.

В 1935 р. картина змінилася: ґрати знято, на вікнах з'явилися білі завісочки. На нижньому поверсі через вікна можна було побачити застелені білим столики їдальні, з вазонками герані на них. Лише вартовий з рушницею біля воріт свідчив про те, що в'язниця продовжує свої функції. Склад в'язнів змінено: жадного політичного, лише ті, що мали невеликі терміни ув'язнення за незначні побутові провини. На внутрішньому подвір'ї — добре впоряджені майстерні, де в'язні працювали, як звичайно на фабриці. Так було створено в Києві в'язницю без ґрат для показу закордонним робітничим делегаціям і впливовим туристам, які потім розповідали дома про одне з семи чудес СССР, подібно до Леона Фейхтвангера, якому в 1937 р. (рік найбільшого терору Єжовщини) також показували ідеальну в'язницю без ґрат, що її він потім вихваляв.

За кільканадцять кварталів від тої декоративної в'язниці, стояла одна з справжніх київських в'язниць — Лук'янівська, що жила іншим життям. На цьому місці я хочу подати кілька невеликих уривків про життя в 1938-39 рр.

∵

Вже далеко перейшло за північ, коли загримів засув і до камери увійшов чоловік. Не чоловік — кістяк, обтягнений шкірою воскового кольору. Лице живого кістяка світилося радістю так, що здавалося ніби вернувся він з безнадійної багаторічної неволі додому. Ми не могли зрозуміти в чому річ, ми вже давно-давно не бачили радости в людських очах...

Це був Дмитро Борзяк — український публіцист, один з тих, що ще залишилися напівживим після розгрому СВУ. А радість на лиці, так давно забута всіми нами, — радість від того, що Дмитра Борзяка привели до нас з камери офіційно засуджених на смерть, де він пробув 59 діб.

59 безконечно довгих діб, наповнених жахом неминучої, безглуздої смерти, що може прийти сьогодні, ось цієї години, десь у сплямленому кров'ю темному кутку підвалу, від стрілу не в одверті груди, а в потилицю, від ката, що звик стріляти лише в безвиходному куті, безборонного...

Пізніше Борзяк розповів мені свою історію.

1929 року він був заарештований, як ніби керівник пресового відділу СВУ. Довгі місяці, під тортурами, перебував у в'язниці. Від нього вимагали фальшивих свідчень на академіка Єфремова, у якого Борзяк бував кілька разів, — та проти інших представників української еліти.

Борзяк витримав тортури і свідчень не дав. Може через це, або тому, що тяжко захворів у в'язниці, на процесі СВУ він не фігурував. Самообвинувачення зрештою погодився підписати сам Єфремов, коли перед ним поставили дилему: визнання продиктованих провин, або масові арешти української молоді, передовсім — учнів його учнів.

Як і треба було сподіватись, підступно здобуті зізнання використали на публічному процесі, розфарбувавши їх усіма кольорами для публічної опінії, а учнів Єфремова і десятків тисяч найсвідомішої української молоді розстріляли в льохах та згноїли в Сибіру.

Борзяк лише щасливим збігом обставин, напівживий, урятувався з вовчих лабет.

Прийшли роки Єжовщини. Борзяка, як потенціяльного ворога, чи просто як людину з минулим, без будь-якої провини заарештовують і тортурами змушують підписати дивовижні самообвинувачення про активну діяльність в неіснуючій націоналістичній д и версійній організації. Щоб надати цьому більшої правдоподібности, щоночі викликають на допити Борзякового приятеля — маляра Н. і на дев'яту ніч він підписує протокол, що підтверджує леґенду слідчого.

Маючи ці „незаперечні документи", Спецколегія київського обласного суду кличе Борзяка на розправу.

Побачивши в залі суду живу тінь свого близького товариша, свідок Н. зрікається „свого свідчення" і пояснює судові при яких обставинах він його підписав. Суд „найдемократичнішої країни" не зважає на це і надає слово прокуророві, який на підставі „найдемократичнішого права" „доводить", що Борзяк є найлютішим ворогом народу, що він є онуком свого діда і сином свого батька, які мали 50 га. землі до революції і „кривавими інтриґами обплутували весь СССР, та в спілці з кривавим капіталізмом всесвіту, намагалися повалити совєтську владу". І суд, який дивиться на право (закон), так як і наліво (бо інакше дивитися йому не випадає), засуджує Борзяка на кару смерти, не написавши у вирокові про те, що передсмертна аґонія має продовжуватися 51 днів. Таку жахливу аґонію, разом із тисячами інших, Дмитро Борзяк пережив у Лук'янівській в'язниці, на шостому корндорі.

Від 11-ої до 4-ої на світанку, камери смертників були наелектризовані чеканням неминучої смерти. В кожній з камер ночами западала мертва тиша: затаївши віддих, люди прислухалися до яких дверей наближаються кроки, як повертається ключ у дверях... Відчинивши двері, стають і обводять очима кожного по черзі... Після того павза, неймовірно довга... перед викликом на смерть...

Іноді хтось із смертників не витримував — з уст зривався дикий гістеричний крик. В тому випадкові „нервового" витягали на коридор і там заспокоювали по-своєму...

Іноколи з коридору — на всі груди — передсмертний крик розпуки: „прощайте браття!!.. І метушня, щоб замкнути рота...

Лише після четвертої насвітанку западали нещасні смертники на голій цементовій долівці в якусь нірвану кошмарів, щоб знову збудитися... може востаннє... І так 59 діб.

Теодор Терен-Юськів

На тему наших мистецьких виступів

Це вже тричі, в недуже далекому від себе відступі часу, ми стрічаємось із виступами наших чільних чи навіть найчільніших піяністів, де в їхній програмі зовсім не має українських композицій.

Не є завданням цих рядків писати критику на ці високомистецькі виступи. Иде нам тільки про повне і цілковите поминення української музики в їхніх програмах і концертах. — Це дуже дивне, і коли аналізувати справу, як із точки бачення національного, так і музичного, зовсім незрозуміле! І то не тільки людям, що стоять оподалік від музики, але і тим, що мають діло з нею.

Ніхто не може навіть сумніватися щодо українського походження тих мистців. Де ж тоді поділась любов їх до муз їхньої, голубої України?! Не йде про грання цілої програми української музики, але бодай щось. Хоч одну річ, коли не можна більше! Та ні. Ні тону! Вони ні ка мент не створили атмосфери концерту рідною для українського слухача, і ні на хвилину не дали почути чужинцеві того, що може дати йому тільки український мистець: українську музику.

І тут не поможуть ніякі перетеребльовання, що наша фортепіянова література бідна (скрипкова і віольончелева ще бідніша, хіба ж тоді ніколи не чути нам композицій на ці інструменти?!) Найважніше є й остане одне, а саме, що інтеліґентний музика все і завжди потрапить умістити в програму українську композицію, що гідно видержить конкуренцію чужих композиторів. — Чи, наприклад, річ Глазунова краща за речі Косенка, Барвінського чи Лятошинського? Адже нещодавно на концерті квартетів у Берліні дістав найкращу оцінку саме квартет Лятошинського, а не квартети російських композиторів. — Співаючи з акомпаніяторами-чужинцями мені доводилось почути радісний вигук: „О! Барвінський! Нарешті є що заграти і піяністові!" Українську народну пісню: „Пожену я сірі воли", хотів я було викреснути з програми уважаючи її за затяжку для загалу. Один із знатніших німецьких піяністів просив залишити в програмі цю пісню для нього, бо фортепіяновий супровід Верківського: прекрасний (ліва рука). Таких і інших прикладів можна б навести багато. Значить наша музика не є аж така нікудишня, що нема з чим між людей показатись.

Уложити добре програму це дуже важка і мозолива річ. Це діло плянувань і праці, що тріває місяці, тому є і засада: покажи свою програму, а я скажу хто ти; себто, який ти мистець і яка твоя народність. І ми не віримо, що нашим піяністам із легким серцем прийшлось оминути українські речі. Та все ж таки вони їх оминули і занехали. Побоялись може, що є люди, котрі не люблять нас чи нашої музики? Щоб любити ж чиюсь музику, треба її перше почути і пізнати. А коли світ не чутиме нашої музики від наших мистців, то як же він її любити має? Зрештою є люди, що не люблять музики німецької, французької, чи російської і інших, в цілому чи в деталях. Ясне, що чим більший мистець, тим більша користь для нашої справи, коли він подаватиме світові українську музику. (Мимоходом кажучи, — бо це зовсім не належить до рямок дискусії про мистецтво — деякі „вокально-музичні відкриття" в деяких радієвих авдиціях роблять українській музиці — і чи тільки музиці? — жахливу рекляму!). І саме вище згадані мистці повинні дати почути чужинцеві, крім світової, і українську музику. Бо хіба ж можна представити собі концерт француза Карто, чи німця Ґізекінґа, чи навіть молодого поляка Малчужинського без композицій їхніх народів? І це не якийсь особливий патріотизм чи політична демонстрація. Ні. Це просто обов'язок і потреба душі мистця, у даний момент витягнути з-під серця свій власний візитовий білет, і представитись. Своїм — дати, хоч на мент чарівну візію рідної стихії, чужим — знаття, що ми таки існуємо зі своєю культурою, творимо, і крокуємо вперед.

ЛИСТОНОШІ ДІСТАНУТЬ ТОРБИ НА КОЛІЩАТАХ

Вашинґтон. — Остаточно найшли розв'язку, як помогти міським листоношам розносити важку пошту, яку вони двигають на плечах. Генеральний поштмайстер повідомляє, що листоноші дістануть нові торби, довгастої форми, щоб їх можна не тільки носити на плечах, а й посувати по землі на коліщатах, прикріплених до дна. Торби матимуть вигляд голфових мішків для ношення палиць. На околицях, де доми побудовані рідко, можна буде возити торбу мотором. Теж продумують способи улегшення роздачі пакункової пошти та сортування листів, щоб заощадити час і силу.

ЛЬОЯЛЬНІСТЬ ДО АМЕРИКИ І ПРАЦЯ ДЛЯ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ – ЗАВДАННЯ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Інтерв'ю Д. Галичина (з права) з кореспондентом „Голосу Америки".

Ню Йорк. — Льояльність до Америки та праця для визволення України — це головне завдання американських українців і в тому напрямі працюють Український Конґресовий Комітет і Український Народній Союз та інші американсько-українські організації — ствердив Дмитро Галичин в інтерв'ю в „Голосі Америки", — відбутому з нагоди його участи в недавній конференці в справах громадянства у Вашинґтоні та переданому в Україну минулої п'ятниці, 1-го червня. Тим самим, на хвилях етеру передано в Україну знову нову надію, що американські українці не дармують та не забувають про своїх поневолених братів. Запити і відповіді в згаданому інтерв'ю звучали:

КОРЕСПОНДЕНТ: П. Галичин, скажіть, будьте ласкаві, як заступник голови Українського Конґресового Комітету, яка роля цього Комітету в тому, щоб робити з українських еміґрантів добрих та корисних громадян Америки?

ГАЛИЧИН: Український Конґресовий Комітет, який репрезентує американських українців у їх праці, стараннях, в їх обороні політичних прав українського народу на вільне і державне життя, був оснований саме у цьому місті Вашінґтоні, одинадцять років тому. Півтора року тому відбувся в цьому самому місті Четвертий Конґрес американських українців. На цьому Конґресі вибрано управу Конґресового Комітету, до якої увійшли давні іміґранти, що вже є громадянами Америки, і нові, що приїхали в останніх роках та не могли ще стати громадянами, як теж роджена тут молодь. Згадую про це, бо сам вибір такої управи відразу вказує, якою дорогою ступає Український Конґресовий Комітет, вказує, що завданням Українського Конґресового Комітету є, мішаючи нових іміґрантів—не-громадян із давніми іміґрантами-громадянами іродженою тут молоддю, — дати нагоду якраз тим новим іміґрантам запізнатися на практиці, як діє демократія. Бо, як заявив у своїй промові на цій шостій національній конференції про громадянство державний прокурор Мак Ґрат, то, виконуючи якслід наші громадянські обов'язки, ми тим самим засвідчуємо практичне діяння і застосування демократії. На щастя, Український Конґресовий Комітет не має важкого завдання у своїй праці в підготовці нової української іміґрації в її громадянських обов'язках і правах, бо нова українська іміґрація жила під тоталітарними режимами московсько-більшовицьким, польсько-диктаторським, а вкінці німецько-нацистівським. Під цими режимами вона була позбавлена всіх прав вільної людини. Вона була виставлена на арешти без суду, на тюрму, знущання, а часто і — смерть. Приїхавши на американську землю, вона зазнала тут такої свободи, про яку вона могла тільки мріяти, а зазнавши цієї свободи, вона радо взяла на себе обов'язок цю свободу боронити, для неї працювати, за неї вмирати, як це вже діється тепер в Кореї, де вони, ці нові іміґранти, хоч ще й не громадяни, але вже під прапором Америки кладуть свої голови в тій вірі і переконанні, що знищити ворога Америки — Червону Москву, — це значить теж знищити ворога України, та знову українському народові дати можність, зажити вільним життям у своїй власній і від нікого незалежній державі.

КОР.: Добродію Галичин, Ви ж є головою Українського Народного Союзу, — найстаршої української організації в Америці. Скажіть, будь ласка, а що робить Ваш Союз у тому напрямі — щоб виховувати з українських іміґрантів на добрих громадян Америки?

ГАЛ.: Президент Труман, промовляючи перед 1500 делеґатами, зібраними на Шостій Національній Конференції в справах громадянства, сказав, що бути добрим громадянином Америки, це почесний та рівночасно важкий обов'язок. І воно так справді є. Громадянство Америки надає кожному громадянинові не тільки рівне право користуватися всіма благами свободи, щастя, вільного життя, але накладає на кожного громадянина теж і одинаковий обов'язок дбати про цю свободу, охороняти її, боротися за неї, а в разі потреби і життя віддати. Ось таку ідею громадянства голосив Український Народний Союз через свій орган, щоденний часопис „Свободу", від самого початку свого існування тут, на Американській землі, а це значить, ще від 1893 року. Український Народний Союз, голосив цю ідею теж і при допомозі видавництва маленьких книжечок-брошур, які він видавав ще з кінця 19 та на початку 20 сторіччя, розсилаючи ці книжечки десятками тисяч між українських іміґрантів. Найновіше видання Українського Народного Союзу у цьому напрямі належить до минулого року. Це книжечка під наголовком „В країні волі", яку Союз видав у 25,000 примірниках, призначуючи їх для цих нових українських іміґрантів, — що в другій світовій війні, були змушені червоним московсько-большевицьким режимом покинути рідну землю та шукати захисту в цій вільній країні Вашінґтона, в тричі благословенній Америці. Шукати тут захисту і рівночасно працювати, продовжувати вже звідси свою поміч у визволенні українського народу з-під більшовицького ярма та помагати йому у створенні дійсно вільної, правдиво демократичної та справді суверенної української держави, а не такої „Вільної України", яка тепер заступлена в Організації Об'єднаних Націй і якої воля існує тільки на папері, бо, як сателіт Москви, вона мусить виконувати тільки її накази.

ВАКАЦІЇ

ЛІТНІ ФЕРІЇ
можна відбути на свіжому воздусі у підніжжі гір "Catskill" та ріки Hudson-у
STUYVESANT FALLS HOTEL
Stuyvesant Falls, N. Y.
Phone: Kinderhook 5-5471.
Кімнати та харч по уміркованих цінах. Доїзд: 1) залізницею з Grand Central, New York до станції Hudson, N. Y., звідтіль bus або taxicab до Stuyvesant Falls, N. Y. 2) Автом, Taconic State Pk-wy, Route 9 до Stuyvesant Falls.
Властителі:
Гнат Баранюк і Мих. Красножон.

ПОМЕШКАННЯ

ПРИЙМУ НА ПОМЕШКАННЯ
з харчами двоє старших немічних людей (чоловіка і жінку, або дві жінки). Дуже гарна околиця, три милі від Ню Бронсвік. Дам дуже добрий догляд за уміркованую ціну. Прошу писати або телефонувати до:
ANNA LUTZIW
R. F. D. 1, Box 433
New Brunswick, N. J.
Phone: Milltown 8-0891-M

Професійні оголошення

ДОКТОР МЕДИЦИНИ
ТАРАС КОЛЕСНИКОВ
Жіночі хвороби та положництво.
55 East 88th Street, New York 28, N.Y.
між Madison та Park Ave.
Тел. EN 9-5122.
Урядові години від 11—1, 5—7.

Dr. S. CHERNOFF
223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 7-7697
Острі й довгочасні недуги чоловіків і жінок. Шкірні. X-Ray. Роздуття жил лікуємо без операції. Переводимо аналізу крови для супружних дозволів. — Офісові години: Щодня від 10 рано до 6:45 ввечорі. В неділі від 11. до 1. попол. Езгамінація $3.00.

Д-р М. МАЙЗЕЛ
лікує гострі й застарілі недуги мужчин і жінок, шкірні, загальне ослаблення, нирки й міхурі, ревматизм, переводить аналізу крови й. сечі. Провірка $3.00.
107 E. 17th St., NEW YORK CITY
коло 4-тої Евеню і Юніон Сквер.
Години: Щодня 10—1 сполудня і 4—7. В неділі зачинено.

РОЗШУКИ

Пошукую односельчанина МИХАЙЛА КРАВНИКА зі села Солуків, пов. Долина, який прибув до ЗДА в червні або липні 1950 р., та інших односельчан, про яких не знаю. Прошу писати на адресу:
WASYL WINTONIW
19 E. 21st St., Bayonne, N. J.

Пошукую швагра МИХАЙЛА СВЕРИДА зі села Замочок, замешкалого в Brooklyn. Хто знає його адресу, або він самий, прошу зголоситись на адресу:
LABKEWICH MYKOLA
p. Liverpool,
Vlissingen, Holland.

Пелагія Ванат, дочка Петра і Еви Ванат, з дому Судя, із села Барвінок, пов. Кросно, пошукує АННУ ДЖУГАН (з дому Судя), АНАСТАЗІЮ СУДЯ, МИКОЛУ МОТИЧКА і АННУ ВАРХОВ (по першім чоловікові), з Барвінку, пов. Кросно. Прошу зголоситись на адресу:
PELAGIA WANAT,
Bar Madeira El Toro, Los Tegues
Edo. Miranda, Venezuela.

Пан ПІДГІРНИЙ МИХАЙЛО
зволить зайти на адресу:
ДІДИК ВОЛОДИМИР
116 E. 11th St., Apt. 2
New York City 3, N. Y.

Проситься, хто знає про долю нижче поданих осіб, які перебували у лягрі Відень Норд Поль, Австрія: ДЕМКІВ ОЛЕКСА, Журавно; АРТИМОВИЧ ПАВЛО і ІЛЬКО, з Козлів; КУЗІВ МИКИТА і ЗАМЧАК ПЕТРО, Станків; БОГДАН МИКОЛА, Спочів; ЛОХМАН ДМИТРО, Долина, село Велдиже; БАЙКО ПЕТРО, Стрий, почта Слобідка; ДЕРЕВЯНКА ФЕДЬО, Львів, почта Черкаси, село Вербиже; ГОЛОМАН ДМИТРО, Львів, пов. Броди, село Заболотівці; ІЛЬКІВ МИХАЙЛО, Болехів, ул. Затишне — подати відомості про тих людей на адресу:
I DEMKIW,
530 E. 6th St., New York 9, N. Y.

Dr. J. DERUHA
128 EAST 86th STREET
New York City
над станцією собвею Лексінгтон Евеню.
Місце має осереднє положення, доступне з усіх боків.
Окремі ждальні для жінок.
Ординує в будні дні:
10—2 і 4—9 год.
Особливу увагу звертає на недуги мужчин і жінок, неправильності й ослаблення. Якщо маєте які трудності зі здоров'ям тіла або ума, порадьтеся мене з повним довір'ям. — Точні оглядини, включаючи й провірку крови, $3. ПОКІНЧИВ СТУДІЇ В ЕВРОПІ.

До відома Вп. Громадянства!
З днем 12. червня 1951 р. в Ню Йорку відчиняє ЛІКАРСЬКУ ОРДИНАЦІЮ
Д-р мед. АЛЕКСАНДЕР СУШКІВ
бувший довголітній асистент Клініки хворіб жіночих в Кракові і бувший асистент Клініки хворіб сечово-статевих в Кракові, б. секундар австрійських шпиталів та б. резидент-лікар амер. шпиталя.
ПРИМІЩЕННЯ ОФІСУ: 64 EAST 7th STREET, New York, N. Y., Tel.: ALgonquin 4-7133
ГОДИНИ ПРИНЯТЬ: Денно: 9—12 передполудне, 5—7 після полудня. В суботу: 10—1.

ФАРМИ, БАРИ & ГРИЛІ І ДОМИ
У ВСІХ "BOROUGHS"

1) 285 акрів, 3 доми, курники на 1000 курей, вся модерна машинерія, 60 штук худоби, місячний дохід з молока $1,600.
2) 290 акрів, 2-фамілійний дім з паровим огріванням. Великий потік переплинає через фарму, вся машинерія, малий став, місячний дохід з молока $1,500.
3) 120 акрів, 6-кімнатний дім, стодола, гарадж на 3 авта, 14 штук худоби, 12 овець. $15,200.
4) 212 акрів, мурований дім, 50 штук худоби, місячний дохід з молока понад $1,600.
5) 112 акрів, 10-кімнатний модерний дім, обора на 36 корів, 32 штуки худоби: 7 коновок молока щодня. Потічок переплинає через фарму. Ціна $15,200.
6) 215 акрів, 16-кімнатний модерний дім, 30 штук худоби, знаменитє положення. Дохід з молока, добрі будинки, добре положення.
7) 6-фамілійний мурований дім, всякі модерні уліпшення. Ціна $8,500. Половина готівкою.
8) 3-фамілійний мурований дім, всі модерні уліпшення, 4 кімнати вільні для купця. Ціна $15,500.
9) Дво-фамілійний мурований дім з крамницею, всі модерні уліпшення, парцеля 50х100, знамените положення.
10) 20-фамілійний мурований дім. 3 кімнати вільні, мешкання для купця. Всі уліпшення. Ціна $18,500.
11) Bar-Grill, 6-кімнатний мурований дім, парцеля 71х100, гарадж. Ціна $8,900. Половина готівки.
12) Гросерня-делікатесен з 3 кімнатами. $3,600.
13) Склеп з горівками в дуже добрім місці.
14) 3 акри грунту з 5-кімнатним домом при головній шосі, автобус зупиняється перед домом. Ціна $3,500.
15) 6-кімнатний дім і 5 парцель. Ціна $2,500.
16) 7 акрів, куряча фарма, поміщення на 4,000 курей, курники 285х21 — 100х20 — 100х20. 4 інкубатори, ціле урядження металеве. 8-кімнатний дім, огрівання водою, оливна піч. Надається на 2 родини. Фарма добре засмотрена. Податки $50.00. Гіпотека $7,500. — $28,000, половина готівки.
17) 5-акрова куряча фарма, поміщення на 3,500 курей. Фарма цілковито виеквіпована, рівнож на годівлю дробу на заріз. Нема живого інвентаря. 6-кімнатний дім, огрівання водою, оливна піч, курники 220х20 — 100х20 (2), 3 інкубатори 12х14, все урядження металеве. 10 огрівачів. Гарадж на 2 авта. Без гіпотеки. Добре положення та в добрім стані. Жадають $19,000. Податки $180.00.
18) 9½-акрова куряча фарма на 4,000 курей. Курники 140х30 — 180х20, металеве урядження, 2,000 курей. 10-кімн. дім, лазничка і огрівання водою. Інші будинки та тяговий віз. Податки $130. Без гіпотеки. Ціна $21,000. Половина готівки.
19) 20 акрів, рільна і куряча фарма. Ціла використувана. 9 кімнат з лазничкою. Курники на 2,500 курей. Мале бонгало. Велика стодола. Гарадж на 4 авта і забудовання. Податки $120. Ціна $17,000.
20) 7-акрова куряча фарма. Поміщення на 5,500 курей, гарні курники, металеве урядження, 17 шоп, 7-кімнатне бонгало та лазничка. Огрівання (нове). Певна кількість курей несеться. Поміщення готівки. Ціна $35,000 разом із живим інвентарем. Половина готівки.
21) 20-акрова куряча фарма. Поміщення на 2,000 курей. Гарні курники, металеве урядження. 5-кімнатне бонгало з лазничкою і огрівання повітрям. Оливна піч. 3 цілим живим інвентарем. 10 шоп. Податки $58. Ціна $22,000.
22) 2-фамілійний дім, гарадж на 2 авта, парцеля 40х100, кімнати для купця.
23) 2-фамілійний дім в Coney Island, кімнати для купця.

Різні асекурації по ратах асекураційних компаній. Асекурації від вогню, на життя і т. д. Прийдіть до нас заки зaасекуруєтеся. Наша спеціяльність продаж молочних і курячих фарм. В стейті New Jersey і New York.
STEPHEN D. SATZEWICH
32 EAST 7th STREET — NEW YORK CITY — GR 3-0713

М. РОГОВСЬКА,
Артистка Українського Професійного Театру в Ню Йорку, кол. арт. Дніпропетровської Опери, що виконує партію Оксани в опері С. Гулака-Артемовського „Запорожець за Дунаєм" в неділю, 10. червня 1951 р. в приміщенні театру Central High School of Needle Trades, 225 West 24th St., New York. (огол.)

„КЕРИКС" ПРО КНИЖКУ ПРОФ. МАННІНГА

Квартальник „Керикс", видаваний студентами українсько - католицької колегії св. Василія у Стемфорді, у своєму виданні за літо 1951 р. подає статтю „Ахиллева П'ята", в якій грунтовно обговорює зміст книжки проф. Кларенса А. Маннінга, виданої стараннями і коштом Українського Народного Союзу, п. з. „Твентіст Сентюри Юкрейн". Критик, підписаний початковими буквами В. Л., зазначує, що книжка важлива з двох причин. По-перше, це „безсторонна й чесна доповідь про Україну". По-друге, „ця книжка стоятиме як солідне заборола проти повені ошуканської пропаганди Совєтської Росії, особливо тієї, що діє між істориків, які або симпатизують Совєтському Союзу, або не мають об'єктивності чи належних інформацій, отже прикмет, що їх вимагається від кожного історика". Автор пригадує, що Україну називають влучно „Сталінською П'ятою Ахілла".

ЗМЕНШЕННЯ ЧИСЛА ДІТЕЙ У СЕРЕДНІХ ШКОЛАХ

Вашингтон.—Поважна проблема виринає перед громадянством, яку помітили були і підчас другої світової війни, а саме зменшення кількости учнів у середніх школах — „гайскул". Це стверджено на засіданні Красвої Комісії Пристосування Освіти до Життя. Комісія має між ін. завдання заохочувати хлопців та дівчат до закінчення середньої освіти. Для вияснення причин передчасного залишення школи створено три фонди з окремим призначенням. Один для дослідження причин в околиці Ню Йорку, другий — в околиці Ілиной, а третій — для стейту Конектикат. Досі стверджено десять причин недобровільного і сім причин добровільного залишування школи молоддю. До добровільних належать між ін. шукання заробітків, зголошування до служби в збройних силах і подружжя. Між недобровільними поміщені недуги й „перебування в реформаторських установах", тобто в поправних домах для молоді.

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИЙ СПОСІБ... КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ ЧЕРЕЗ ПЕЙРОЛ СЕЙВІНГС"!

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

О. С. — Не відповідаємо листовно, бо не маємо змоги. Ставите такі питання, що треба б стратити багато часу, щоб на них відповісти. Порушимо ці справи у статтях.

Т. Н. — Згадки про того роду родинні свята містимо тільки тоді, коли переведено збірку на загально-народні потреби, а не на місцеві.

НАЙКРАЩА КНИЖКА, ЯКА ДОСІ ПОЯВИЛАСЯ, ЦЕ
ЮВІЛЕЙНЕ ВИДАННЯ
найцінніщого твору давньої української літератури
СЛОВО О ПОЛКУ ІГОРЕВІ
за редакцією С. Гординського. Ілюстрації Я. Гніздовського
Книга має 92 стор. альбомного формату 9х12", друкована на гарному папері та оправлена в полотно з золотими витисками. Цілість справляє гарне враження.

Придбайте собі це ювілейне видання і відзначіть разом з нами ювілей першого друку цього неоціненого твору. А коли не для себе, то купіть для університетської бібліотеки в Америці, Канаді чи в Европі. Збільшуйте український відділ університетських та публічних бібліотек. Це принесе користь нашій справі.

Ціна книжки $13. Передплатники журналу „Київ", що вплатять річну передплату ($3), платять за книжку тільки $10 і діставатимуть усі наші видання по значно зниженій ціні. Користайте з нагоди, це Вам оплатиться. Маємо ще декілька нумерованих примірників цієї книги в шкіряній оправі, на кращому папері в ціні $25. Нумеровані примірники надаються спеціяльно на подарунки приятелям, близьким і рідним. На кожному примірнику друкуємо спеціяльну присвяту, яку подає замовник.

Замовляйте, висилаючи готівку, на адресу:
"KYIW", 859 N. Franklin Street, Philadelphia 23, Pa.

VEB MOVING
УКРАЇНСЬКЕ ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО
В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ
208 EAST 6th STREET
коло школи св. Юра
New York 3, N. Y.
TEL. OR. 3-2484.
ПЕРЕВІЗ БАГАЖУ, МЕБЛІВ, РІЗНИХ РЕЧЕЙ І МАТЕРІЯЛІВ.
TRUCKING VEB MOVING

ДОБРА НОВИНА ДЛЯ УКРАЇНЦІВ!
Одинокe і правдиве
КАГОР ВИНО
Таке популярне на Україні, що тепер виробляється і можна його дістати в Америці.
1/5 ч. фляш. $1.47 1/2 галона - $3.00 1 галон — $5.85
Якщо не можете його купити в склепі напитків у Вашій дільниці, кличте: CHELSEA 2-1683.
LUCIEN ARDIN INC. • ЗАСНОВАНО 1892
NEW YORK 11, N. Y.

УВАГА!
Спеціяльні ціни на
СОЛОМЯНІ КАПЕЛЮХИ
НА ДЕНЬ БАТЬКА,
від $1.55 вгору.
Імпортована панама від $3.00 вгору,
капелюхи з бангораш (їх можна мити) від $1.94 вгору,
як рівнож легкі літні ФІЛЬЦОВІ капелюхи по приступних цінах.
Відновляємо куплені у нас капелюхи.
ПРОДАЄМО ШОВКОВІ КРАВАТКИ, ПАСИ І ШЕЛКИ.
(Говоримо по українськи)
DUNLEY HAT SHOP
14 SAINT MARK'S PLACE, NEW YORK CITY
(Між 2-ою і 3-ою Евеню.) — Телефон: GR 5-3733.
Відкрито в пятницю до 9-ої, в суботу до 10-ої год. ввечорі.

УКРАЇНСЬКИЙ ПРОФЕСІЙНИЙ ТЕАТР В НЮ ЙОРКУ
під мистецьким проводом МИХАЙЛА МАНГЛЯРА
НЕДІЛЯ, 10. ЧЕРВНЯ (SUNDAY, JUNE 10) 1951 РОКУ
CENTRAL HIGH SCHOOL OF NEEDLE TRADES, 225 WEST 24th STREET, NEW YORK
„ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ"
опера на 3 дії С. Гулака-Артемовського.
Початок вистави в 7. год. ввечорі.
Постава: М. Мангляра. Диригент: К. Кукловський. Хормайстер: В. Завітневич. Концертмайстер: Л. Вахнянин. Адміністратор: М. Радчук.
Головні партії виконують: М. Чалий (Карась), кол. артист Харківської Опери. Є. Винниченко-Мозгова (Одарка), кол. артистка Королівської Опери в Вілгороді. М. Роговська (Оксана), кол. артистка Дніпропетровської Опери. Ю. Ковінько (Андрій), кол. артист Полтавської Опери. Л. Рейнарович (Султан), кол. артист Львівської Опери. І. Самокиш (Імам), кол. артист Львівського Театру. С. Горіздро (Селих-Ага), кол. артист Музично-Драматичного Театру Саксаганського, та інші. У виставі бере участь велика оркестра, хор і балет.
Квитки по ціні: $3.60, $2.40, $1.80 і $1.20 можна купити в нижче поданих установах: Nasz Bazaar, 77 E. 7 St.; Howerla Book Store, 41 E. 7 St.; Українська Кооператива, 76 E. 7 St.; Surma Book Store, 11 E. 7 St. тільки в неділю); Народний Дім, 216 Grand St.,Brooklyn; A. Balaklitzky, 3452 Broadway; "Svoboda", 81 Grand St., Jersey City, N. J., та в день вистави при касі театру від год. 5. ввечорі.

УКРАЇНСЬКА ФУТРЯНА РОБІТНЯ В НЮ ЙОРКУ
Roman KUSSOFF
41 W. 57th Street (5th Floor), NEW YORK CITY
(близько Шостої Евеню)
Коли задумуєте справити нове футро, перемоделювати, направити, так порадьтеся в цій справі з досвідченим скірником Романом Кузевом. Він напевно дбає, щоб ваше футро, джакет чи ковнір були зроблені по найновішим фасонам, солідно та з найкращих матеріялів. Ціни приступні.
Інформації на телефон: PLaza 9-4238.

Л. РЕЙНАРОВИЧ,
Артист Українського Професійного Театру в Ню Йорку, кол. арт. Львівської Опери, що виконує партію султана в опері С. Гулака-Артемовського „Запорожець за Дунаєм" в неділю, 10. червня 1951 р., в приміщенні театру Central High School of Needle Trades, 225 West 24th Street, New York. (огол.)

ЗАЛІЗНИЙ ЛОМ З ЛЬОКОМОТИВ — НА ОБОРОНУ

Ню Йорк.—Юнайтед Стейтс Стіл Корпорейшен присвятила 18 місяців на розшуки старого заліза для пристосування воєнної продукції у своїх фабриках сталі. Найбільше злому вдалося їй придбати від залізничої компанії Бостон енд Мейн Рейлровд, а саме — тринадцять старих льокомотивів, які приміщено на подвір'ї залізничих варстатів у Вурстер, у стейті Массачусетс. Трудношці виникли підчас транспортації старих льокомотивів, які вже не могли рухатися своїм механізмом.

ЛИСТУВАННЯ АДМІНІСТРАЦІЇ

ГЕМТРЕМК, МІШ. — Піврічні збори Тов. ім. Шашкевича, від. 94, відбудуться в неділю, 10. червня, в год. 1:30 пополудні. Запрошується всіх членів прибути на ці збори, бо є важні справи до полагодження, а теж будуть роздавані дивіденди від У. Н. Союзу. Збори відбуваються в Укр. Галі, 2376 Grayling. — Я. Чупка, рек. секр.

✝
Ділимось з кревними, знайомими і друзями сумною вісткою, що дня 25. грудня 1950 р., по перенесенні большевицьких знущань, упокоївся в Бозі наш найдорожчий батенько і дідо
о. МИКОЛА А. ГИЧКО
довголітній греко-катол. священик в Зах. Україні. — В. И. П.!
Горем прибиті
СИН І ВНУКИ.

✝
Дня 4-го червня 1951 р. лишив земські турботи і відійшов у вічність
ЛЕВ КРАВЦІВ,
властитель більшої земської посілости села Ролів, Зах. Україна. Прожив 54 роки.
Панахида в каплиці п. Березовського, 6-та вул. ч. 525, відправилася в пятницю, 8. червня, в 8-ій год. ввечорі. Похорон із церкви св. Юра при 7-ій вулиці, в суботу, 9-го червня, в год. 9. рано.
Горем прибиті:
Мама і дружина, дочка і син та рідня.

ІВАН КОВАЛЬЧУК
FUNERAL HOME
COMPLETELY AIRCONDITIONED
ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СТЕЙТІ
NEW JERSEY
ЦІНИ ПРИСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ
ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЙКРАЩА
У випадку смутку в родині кличте як в день так і в ночі:
JOHN KOWALCHYK
129 GRAND STREET
cor. Warren Street
JERSEY CITY, 2, N. J.
Tel. BErgen 4-5131

В. Володимир Пархуць
український погребник
Відповідний гідний похорон по уміркованій ціні.
Модерна Каплиця БЕЗПЛАТНО
Кличте в день і в ночі:
WOODROW W. PARCHUC
Funeral Director
Licensed New York & Connecticut
439 E. 5th St., New York City
Tel. ORegon 3-2057
S. PARCHUC — Notary Public

Книжки-Журнали-Картки

ВЖЕ 2-ГИЙ РІК ПОЯВЛЯЄТЬСЯ
пресовий орган „Самопомочі"
„НОВИЙ СВІТ"
присвячений головним чином справам нової української еміграції в ЗДА та в цілому світі. Найдешевший український місячник в Америці. Річна передплата $1.20. Ціна одного числа 10 центів. Передплату приймає й на бажання висилає показові числа:
"THE NEW WORLD"
P. O. Box 1084, Church St. Sta.
New York 7, N. Y.

Вступайте в члени У. Н. Союзу

ПЕРЕВІЗ
пасажирів, пакунків і речей у місті, поза місто і на дальшу віддаль.
ПО НИЗЬКІЙ ЦІНІ.
Голоситись: 6-10 рано і 6-10 веч.
Телефон: CY. 9-7879
M. SHULGIN TRANSPORTATION
2066 Anthony Ave., N. Y. 57, N. Y.

ТЕПЕР ПОРА
ЗАПИСАТИСЯ НА КУРСИ САМОХОДОВИХ МЕХАНІКІВ І КУРСИ ЇЗДИ.
AUTO REPAIR
GR. 7-8951
КУРСИ МЕХАНІКИ
КУРСИ ЇЗДИ АВТАМИ
Постараємося для Вас про егзамін Лайсенсу. Наші учні дістають дипломи. Помагаємо в одержанні праці. Інструкції в українській і англійській мовах. КУРСИ ДЕННІ, ВЕЧІРНІ І НЕДІЛЬНІ. Інструктори фахівці. Зал. в 1916.
L. TYCHNIEWICZ, директор
Metropolitan Auto School
155 — 2nd Ave., близько 10th St.
NEW YORK CITY

EVergreen 3-4416—4450
Maple Coal & Coke Co.
antracite FUEL OIL bituminous
OIL BURNERS
SALES & SERVICE
72-74 Box Street
BROOKLYN 22, N. Y.
Deliveries to Brooklyn, Queens & Manhattan.
Українське підприємство
ФЕДЬКА КУДЛАК

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
Обслуга Щира і Чесна
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, NEW JERSEY
ESsex 5-5555

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
зарядження погребами по ціні так низькій як $150
ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЙКРАЩА
JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY
Dignified funerals as low as $150
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568